

FIRSTLINE - IJVER

Terry Virgo

Sommige mensen hoor je niet als ze overgeven. Ik weet niet hoe ze het klaarspelen. Als ik misselijk ben, hóór je me! Iedereen in huis merkt het. Het is een heel gebeuren, een spektakel. Ze hebben me verteld dat braken een van de meest heftige reacties is die ons lichaam ooit ervaart. Het is gewoon onnatuurlijk. Het is het explosief uitwerpen van wat er is ingeslikt.

Jezus die door middel van Johannes een brief aan de kerk in Laodicea schreef, had een appeltje met hen te schillen. Op een of andere manier was hun toewijding verslapt. Hun diepe passie weggekwijnd. Alles was een beetje een sleur geworden en ze hoopten het daarmee te redden.

Het verbazende was dat ze de kerk draaiende hielden zonder te beseffen dat Jezus eigenlijk buiten geduldig stond te kloppen tot hij werd binnengelaten. Zij hadden niet gemerkt dat ze kerkje speelden zonder Jezus! Natuurlijk, het was saai geweest. Hun lofprijzing was lauw en Jezus had daar zo'n hekel aan dat hij dreigde ze uit te spuwen, hun lampenstandaards weg te halen en hun kerk te sluiten. Hij wilde dat ze heet waren! Hij had nog liever koud dan lauw. Op een of andere manier was koud dan nog eerder aanvaardbaar. Lauw laten doorgaan voor heet was weezinwekkend.

En jij. Vind jij dat je heet bent? Ik herinner me nog de eerste video die ik zag van de vernieuwende beweging van de Geest in Pensacola in 1995. Een meisje dat werd geïnterviewd, vertelde hoe ze vroeger geestelijk onverschillig was geweest en hoe God tot haar gekomen was. Aan het eind van haar verhaal keek ze recht in de camera en zei simpelweg: 'Ik sta nu in vuur en vlam!'

Jezus was heet en vurig. IJver voor zijn Vaders huis verteerde hem. Het doen van de wil van zijn Vader wil was alles voor hem. Niets anders deed er echt toe.

Kwetsende ijver

Soms was hij zo gefocust dat hij kwetsend leek. Toen hem werd verteld dat zijn moeder en broers buiten op hem stonden te wachten, vroeg Jezus: 'Wie zijn mijn moeder en mijn broers?' Zij meenden dat hij buiten zichzelf was.

Zijn ijver voor zijn Vader bracht hem voortdurend in moeilijkheden. Onomwonden vertelde hij de Farizeeën wat hij van hen vond - witgepleisterde graven vol doodsbeenderen, blinde leiders, addereengebroid, huichelaars, dwaas en blind, die uit hun drank de muggen ziften, maar een kameel wegslikken. IJver voor zijn vader betekende dat hij niets met hen te maken wilde hebben, geen compromissen wilde sluiten met hun religieuze nonsens. Het betekende dat zij hem niet konden misleiden met hun herhaaldelijke pogingen tot kruiperige vleierij. Hij prikte met een beangstigende accuraatheid en een vernietigend oordeel door hun maskers heen.

Zijn ijver betekende ook dat zijn leerlingen het leven vaak niet zo'n pretje vonden. De omgang met Jezus was niet alleen maar halleluja. Waar was hun geloof? Waarom waren ze bang? Wat waren ze traag van begrip! Hij beende vooruit naar Jeruzalem en liet hen verbaasd achter. Toen Petrus een veiliger weg probeerde voor stellen, werd zijn suggestie op een beangstigende manier weerlegd. Satan werd gezien als de veroorzaker en direct weggestuurd.

IJver zonder compromissen

IJver kan beangstigend zijn. Het compromisloze kan ons een onbeschermd en naakt gevoel geven. Van olie verstoken lampen kunnen een tijdje onontdekt blijven, maar wanneer de bruidegom komt, zijn lege lampen dwaasheid. De man die zijn ene talent veiligstelde, wordt als 'een slechte, laffe dienaar' weggestuurd.

Zoals Maleachi al waarschuwde: 'Opeens zal hij naar zijn tempel komen, de Heer naar wie jullie uitzien (...) Wie zal overeind blijven wanneer hij verschijnt?' (Maleachi 3:1-2).

Wat is er in hemelsnaam gebeurd met die lieve, zachtaardige, welwillende Jezus? Ja, hij nodigde de vermoedigen uit om bij hem te komen en rust te vinden voor hun ziel, zijn juk op zich te nemen en van hem te leren dat hij zachtmoedig is en nederig van hart. Maar 'zachtmoedig en nederig van hart' moet niet verkeerd worden begrepen of uitgelegd. Het betekent niet gemakzuchtig, niet een achterover leunen in je leunstoel.

Aan de andere kant betekent 'ijverig' niet onbenaderbaar, op een afstand en drukbezet. De vrouw die op overspel werd betrapt, had wel degelijk stening kunnen verwachten, maar trof adembenemende tederheid. Christus' ijver brandde op een onverwachte manier. Waar lag de hoofdzonde? Welke huichelachtigheid had ertoe geleid dat ze voor hem werd neergeworpen? Zijn vlamme ogen richtten zich op iets anders.

Profetische ijver

Johannes de Doper, zelf een voorbeeld van profetische ijver, hoorde in zijn eenzame cel verhalen over Christus' vriendschap met zondaren en zijn feesten met de verworpenen. Wat was er aan de hand? Johannes was een en al verwarring. Hij had beloofd dat vergeleken met zijn waterdoop Jezus met vuur zou dopen! Tafelen met het gepeupel paste niet in dit plaatje! Zijn leerlingen deelden zijn verwarring toen zij Jezus' leerlingen de vraag stelden: 'Waarom vasten wij en de Farizeeën wel regelmatig, en uw leerlingen niet?'

Jezus beantwoordde Johannes' verwarde vragen door erop te wijzen dat hij in feite de wil van de Vader vervulde. Blinden konden weer zien, verlamden weer lopen, mensen met huidvraat werden gereinigd en doven konden weer horen. Zelfs de doden werden opgewekt (zie Lucas 7:22). Johannes de Doper had ijver gedefinieerd vanuit zijn eigen specifieke perspectief. Christus' ijver was veel ingewikkelder dan Johannes had voorzien.

Paulus herkende misplaatste ijver bij zijn joodse tijdgenoten. Hij onderkende dat zij 'ijver voor God' hadden, maar liet zien dat die helaas werd verspild. Ijver moet duidelijk worden gestuurd. Zonder een duidelijk doel is ijver vooral hitte. Ijver heeft een door God gegeven doel nodig en een door God bepaald kanaal. Omdat ze er niet in slaagden Christus' rechtvaardigheid als een gave te zien, probeerden zij hun eigen rechtvaardigheid te produceren, gebaseerd op de wet.

Een hoop dampende mest

Paulus vond dit nog erger dan een verspilling van tijd. Hij beschouwde zijn vroegere geloofsijver als Farizeeër als een hoop dampende mest in vergelijking met de ongeëvenaarde waarde van het kennen van Christus. Zag hij voorheen het vervolgen van de kerk en wettelijke zuiverheid als correcte religieuze ijver, nu begreep hij dat dit verlies betekende voor de zaak van Christus.

Nu zou hij zich met al zijn ijver inzetten om Christus beter te leren kennen en de kracht van zijn opstanding en de gemeenschap van zijn lijden. Hij beschouwde zichzelf nooit als iemand die er al was, hij ging door, vergetende wat achter hem lag en jagend naar wat voor hem lag. Ondanks zijn bijzondere prestaties vond hij nooit dat het tijd was om achterover te leunen en met de stroom mee te gaan.

Ijver die verslapt

Ten slotte moeten we oppassen voor 'zelfbewuste' ijver. Petrus was er zeker van dat hij Christus nooit in de steek zou laten, ook al zouden anderen dat wel doen. Elia beleed 'ijverig' te zijn voor de Heer en beschouwde zichzelf als de enige getrouwe die nog over was. Bij beiden liep dat goed fout! Hun claim dat ze uniek waren in hun ijver vergeleken met anderen, was ondoordacht en had correctie en berouw nodig. Maar merk op dat hun arrogantie hen uiteindelijk niet diskwalificeerde. Beiden werden in ere hersteld. Beiden werden teder gewonnen door een nieuw besef van Gods liefde en een hernieuwde uitnodiging om te dienen. Er kan beslist niets op tegen een duidelijk beeld van de liefde en tederheid van Christus om verslapt ijver nieuw leven in te blazen.

Jezus stond aan de deur van de kerk in Laodicea. Ja, hun lauwheid had zijn weezin gewekt, maar hij wachtte nog steeds geduldig, kloppend, verlangend om opnieuw te worden binnengelaten in het hart van ieder die zijn stem had gehoord.

Hij wilde binnenkomen en maaltijd met hen houden. Hij wilde hen herinneren aan zijn liefde en zijn aanvaarding, aan zijn vermogen om hun passies nieuw leven in te blazen. Wij hebben lief omdat hij ons eerst heeft liefgehad. Onze ijver is een reactie op die van hem. Die kunnen we niet simpelweg zelf produceren. Laat zijn liefde je opnieuw pakken! Hij verheugt zich in je. Laat dat het vuur in je aanblazen en aanwakkeren! Zoals Horatio Bonar zei in dat prachtige, oude lied:

*God is love. 'Tis not by effort
Thou shalt ere that love return
'Tis the conciousness, he loves thee
This shall cause thy heart to burn!*

God is liefde. Niet door inspanning
zul je die liefde beantwoorden.
Het besef dat hij van jou houdt
dat zal je hart in vuur en vlam zetten!

*Vertaling Toos Kleinhout
Oorspronkelijke titel: Firstline – zeal
Bron: Newfrontiers magazine . volume 3 . issue 11 . april > june 2009*